

BIBLIOTECA ȘCOLARULUI

Mihai EMINESCU

Între Scylla și Charybda

Opera politică

LITERA

biblioteca școlarului

Mihai
EMINESCU

ÎN TRE SCYLLA + I CHARYBDA

LITERA
INTERNĂȚIONAL
BUCUREȘTI — CHIȘINĂU

TABEL CRONOLOGIC

- 1736 Anul probabil al na=terii lui Petrea Eminovici, \[ran din satul C[line=ti, lâng[Suceava (Bucovina), cel mai vechi dintre Eminovicii atesta\i]n acte oficiale. Str[bunic al poetului.
- 1780 Se na=te Vasile Eminovici, singurul fecior al lui Petrea Eminovici =i al so\iei sale Agafia. +i el \[ran, muncitor de p[mânt. Avea =i darul cânt[rii. E bunicul poetului.
- 1812 La 10 februarie se na=te Gheorghe Eminovici, fiu al lui Vasile Eminovici =i al so\iei acestuia, Ioana.
Este tat[] poetului. S-a rupt de mediul satului natal =i, p[r[sind Bucovina, s-a stabilit]n Moldova.
- 1816 Se na=te mama poetului, Raluca Jura=cu, fiica stolnicului Jura=cu din Jolde=ti.
- 1840 La 29 iunie Gheorghe Eminovici se c[s[tore=te cu Raluca Jura=cu.
- 1841 La 12 mai Gheorghe Eminovici, sluger, fu ridicat la rangul de c[minar.]n acest an se na=te +erban, primul copil al so\ilor Eminovici.
- 1843 La 2 februarie se na=te Nicolae (Nicu), al doilea copil.
- 1844 Se na=te George (Iorgu), al treilea copil.
- 1845 La 5 mai se na=te Ruxandra, al patrulea copil.
- 1846 La 1 iulie se na=te Ilie, al cincilea copil.
- 1848 Se na=te Maria, al =aselea copil. Anul na=terii este probabil.
- 1850 La 15 ianuarie se na=te]n Boto=ani Mihail (Mihai cum i se zicea]n familie), poetul, al =aptelea copil.

- 1852 Se na=te Aglaia, al optulea copil.
- 1854 Se na=te Henrieta (Harieta), al nou[lea copil.
- 1856 Se na=te la 16 noiembrie Matei, al zecelea copil.
Data când s-a n[scut Vasile, al unsprezecelea copil al so\ilor Eminovici, nu e cunoscut[.
- 1857 }n luna august c[minarul Eminovici conducea, cu pa=aport, cinci copii la studii, peste grani\[, la Cern[u\i, printre care =i Mihai. Ce cursuri a urmat Mihai }n acest an nu se =tie.
- 1858—1859 Copilul Mihai a urmat clasa a III-a la “National Hauptschule” din Cern[u\i, fiind clasificat al 15-lea }ntre 72 de elevi.
- 1859—1860 A urmat clasa a IV-a, fiind clasificat al 5-lea }ntre 82 de elevi.
- 1860—1861 }nscris la Ober-Gymnasium din Cern[u\i, elevul Eminovici Mihai promoveaz[clasa I, fiind clasificat al 11-lea }n primul semestru =i al 23-lea }n cel de-al doilea semestru.
- 1861—1862 Urmeaz[clasa a II-a.
- 1862—1863 Repet[clasa, dar de la 16 aprilie 1863 p[r[se=te definitiv cursurile, de=i avea o situa\ie bun[la }nv[\[tur[.
Plecând de vacan\ Pa=telui la Ipote=ti, nu s-a mai }ntors la =coal[.
Moare Ilie, care studia medicina la =coala lui Davila din Bucure=ti.
- 1864 Elevul Eminovici Mihai solicit[Ministerului }nv[\[mântului din Bucure=ti o subven\ie pentru continuarea studiilor sau un loc de bursier. I se refuz[“nefiind nici un loc vacant de bursier”. Prin adresa nr. 9816 din 21 martie, c[tre gimnaziul din Boto=ani, i se promite c[va fi primit “negre=it la ocaziune de vacan\[, dup[ce, }ns[, va }ndeplini condi\iunile concursului”. Elevul Eminovici pleac[la Cern[u\i unde trupa de teatru Fanny Tardini-VI[dicescu d[dea reprezenta\ii. La 5 octombrie Eminovici intr[ca practicant la tribunalul din Boto=ani, apoi, peste pu\in timp, este copist la comitetul permanent jude\ean.
- 1865 La 5 martie Eminovici demisioneaz[, cu rug[mintea ca salariul convenit pe luna februarie s[fie }nmânat fratelui s[u +erban. La 11 martie tân[ru]l M. G. Eminovici solicit[pa=aport pentru trecere }n Bucovina. }n toamn[se

afli] în gazdă la profesorul său Aron Pumnul, ca îngrijitor al bibliotecii acestuia. Situația lui =colară era de "privatist". Cunoștea însă biblioteca lui Pumnul până la ultimul tom.

- 1866 La 12/24 ianuarie moare Aron Pumnul. Cu această împrejurare =apte învâlcăi gimnazi-ti tipăresc o broșură cu "Încriminare... la mormântul preaiubitului lor profesoriu". A doua din aceste poezii este semnată: *M. Eminoviciu*, privatist. La 25 februarie/9 martie revista *Familia* din Pesta își publică poezia *De-a-a vea...* Iosif Vulcan, directorul revistei, i-a schimbat însă numele din Eminovici în *Eminescu*, nume pe care poetul l-a adoptat imediat =și pentru totdeauna. La 15/27 mai își se publică poezia *O cîmrire în zori*. În iunie părăsește Bucovina =și se stabilește la Blaj cu intenția mărșărită de a =și reînchepe studiile. La 16/29 iulie revista *Familia* își publică poezia *Din străintate*, la 14/26 august poezia *La Bucovina*, la 11/23 septembrie *Speranța*, =și la 16/28 octombrie *Misterele nopții*. În cinci numere consecutive din octombrie =și noiembrie, aceeași revistă își publică nuvela *Lanțul de aur*; tradusă după Onkel Adam, scriitor suedez. Un scurt timp a fost =și la Alba Iulia, unde participă la 27—28 august la adunarea anuală a "Astreii". În toamnă a părăsit Blajul =și s-a dus la Sibiu, unde e prezentat lui N. Densușianu; de aici trece munții cum putu =și veni la București.
- 1867 Întră în trupa lui Iorgu Caragiale, unde are rolul de sufleur =și de copist. Cu această trupă făcu turnee la Brașov, Galați, Giurgiu, Ploiești. Citea mult din Schiller, din care a =și tradus poezia *Resignățiune*, datată în manuscris april.
- 1867 își apare în *Familia* din 2/14 aprilie poezia *Ce-ți doresc eu tie, dulce Românie*, iar la 18/30 iunie poezia lui *La Heliade*.
- 1868 Este angajat ca sufleur în trupa lui Mihai Pascaly, care se concentrase mai multe forțe teatrale: Matei Millo, Fanny Tardini-VI (dicescu =și actori din trupa lui Iorgu Caragiale). În timpul verii, această trupă a jucat la Brașov, Sibiu, Lugoj, Timișoara, Arad =și alte orașe bănăne. Iosif Vulcan l-a întâlnit cu ocazia acestui turneu =și a obținut de la Eminescu poeziile *La o artistă* =și *Amorul unei marmure*, publicate apoi în *Familia* din 18/30 august =și 19 septembrie/1 octombrie. Văzând aceste poezii în *Familia*, căminarul Gheorghie Eminovici ceru lui Iosif Vulcan =tira asupra soartei fiului său, rătăcitor

- În lume. Stabilite în București, Eminescu face cunoștință cu I. L. Caragiale. Pascaly, fiind mulțumit de Eminescu, îl angajează ca suflor a II-a oară =i copist al Teatrului Național. La 29 septembrie Eminescu semna contractul legal în această calitate. Obținut de la Pascaly o cameră de locuit, în schimb, însă, se obligă să traducă pentru marele actor *Arta reprezentării dramatice — Dezvoltatificarea în legătura ei organică de profesorul dr. Enrico Theodor Röttscher* (după edițiunea a doua). Traducerea, neterminată, scrisă pe mai multe sute de pagini, se află printre manuscrisele rămase. Acum începe =i proiectul său de roman *Geniul pustiu*.
- 1869 La 1 aprilie înființează împreună cu alți tineri cercul literar “Orientul”, care avea ca scop, între altele, strângerea basmelor, poeziilor populare =i a documentelor privitoare la istoria =i literatura patriei. La 29 iunie se fixează comisiile de membri ale “Orientului”, care urmau să viziteze diferitele provincii. Eminescu era repartizat pentru Moldova. În vară se întâlnește întâmplător în Ciemiș cu fratele său Iorgu, ofițer, care-l sfătuiește să revină la țară cu familia. Poetul refuză hotărât. Cu ocazia morții fostului domnitor al Munteniei, Barbu Dimitrie +tirbey, publică într-o foaie volantă poezia cunoscută sub titlul *La moartea principelui +tirbey*. În vară, pleacă cu trupa Pascaly în turneu la Iași =i Cernăuți. Revista *Familia* continuă să publice poezii: *Junii corupți* la 31 ianuarie/12 februarie =i *Amicului F. I.* la 31 martie/11 aprilie. Cu ocazia ultimului turneu, Eminescu se împacă cu familia, iar tatăl său îi promite o subvenție regulată spre a urma cursuri universitare la Viena, unde se aflau mai toți colegii lui de la Cernăuți. La 2 octombrie, Eminescu se înscrie la Facultatea de filozofie ca student extraordinar, ca simplu auditor deci, lipsindu-i bacalaureatul. Aici face cunoștință cu I. Slavici =i cu alți studenți români din Transilvania =i din Bucovina. Revine la țară cu vechii colegi de la Cernăuți =i de la Blaj. Se înscrie în cele două societăți studențești existente, care apoi se contopesc într-una singură — “*România jună*”. Scrisorile =i telegramele către părinți pentru trimiterea banilor de întreținere se întorc.
- 1870 împreună cu o delegație de studenți, Eminescu îl vizitează de Anul Nou pe fostul domnitor Al. I. Cuza, la Döbling. În semestrul de iarnă 1869/1870 Eminescu a urmat cu oarecare regularitate cursurile. După aceasta Eminescu

nu s-a mai înscris până în iarna lui 1871/72, când urmează două semestre consecutive. În schimb, setea lui de lectură era nepotolită. Frecvența, cu mult interes, biblioteca Universității. Îl preocupau și unele probleme cu care avea să iasă în publicistică. La 7/19 și 9/21 ianuarie publică în *Albina* din Pesta articolul *O scriere critică*, în care ia apărarea lui Aron Pumnul împotriva unei broșuri a lui D. Petrino din Cernăuți, iar la 18/30 ianuarie în *Familia, Repertoriul nostru teatral*, cel dintâi semnat cu numele întreg, iar cel de-al doilea cu inițialele M. E. Trece apoi la situația politică a românilor și a altor naționalități conlocuitoare din Austro-Ungaria, publicând, sub pseudonimul Varro, în *Federațiunea* din Pesta, trei articole, strâns legate între ele: *Să facem un congres*, apărut la 5/17 aprilie, *În unire e tărâș*, la 10/22 aprilie, și *Echilibrul*, la 22 aprilie/4 mai și 29 aprilie/11 mai, pentru care a fost citat de procurorul public din Pesta. *Federațiunea* din 5/17 aprilie răspunde cu mulțumiri pentru aceste articole, dar nu poate preciza timpul când ar putea începe publicarea romanului menționat de Varro. A fost probabil vorba de proiectul de roman *Naturi catilinare*. La 15 aprilie publică în *Convorbiri literare* din Iași poezia *Venere și Madonă*, iar la 15 august *Epigonii*. La 17 iunie îi scria lui Iacob Negruzzi, redactorul *Convorbirilor literare*, lămurindu-i ideea fundamentală din *Epigonii*.

Alături de N. Teclu, preedinte, Eminescu, în calitate de secretar, semnează, în luna martie, un apel pentru strângerea de fonduri în vederea serbării de la Putna, iar la 4/16 septembrie îi scrie lui Iacob Negruzzi, rugându-l să publice în *Convorbiri literare* notișoara ce-i trimite, "asupra proiectatei întruniri la mormântul lui +tefan cel Mare la Putna". Tot atunci trimite povestea *Frumos din lacrimă*, care se tipărește în *Convorbiri literare*, în numerele de la 1 și 15 noiembrie.

Sosit incognito la Viena, Iacob Negruzzi îi comunică lui Eminescu impresia puternică provocată de poet în sânul societății "Junimea" din Iași, prin poeziile publicate de acesta în *Convorbiri literare*. Îi propune ca după terminarea studiilor să se stabilească la Iași.

1871 În câteva scrisori din februarie îl pune pe Negruzzi în curent cu proiectele sale literare și îl recomandă călduros pe Slavici. Trimite poezia *Mortua est!*, care apare în *Convorbiri literare* din 1 martie, urmat de alte două poezii: *Înger de pază* și *Noaptea...*, care se tipăresc la 15 iunie.

La 8 aprilie stil nou, "România jun[" vine =edin\ a de unificare a conducerii, alegând primul s[u comitet, cu I. Slavici, pre=edinte, =i Eminescu, bibliotecar: La 1 august,]n =edin\ a de la Cern[u\i, s-au des[vâr=it preg[tirile pentru serbarea de la Putna, fixat[pentru 15/27 august. Cu această ocazie Eminescu revede locurile copil[riei =i ale adolescen\ei sale. Se abate chiar pe la Boto=ani =i Ipote=ti. La 6 august i se adreseaz[din Ipote=ti lui Titu Maiorescu, dându-i oarecare rela\ii privitoare la organizarea serb[rii.]n ziarul *Românul* din 3/15 august, Eminescu public[]mpreun[cu Pamfil Dan, membru]n comitetul serb[rii, o scrisoare]n care explic[semnifica\ia]ntâlnirii tineretului român]n jurul mormântului lui +tefan cel Mare. Printre tinerii de talent, participan\i activi la serbare, s-au remarcat pictorul Bucevski =i compozitorul Ciprian Porumbescu. Din cauza unor curente contradictorii]n sânul societ[\ii "România jun[" , Eminescu demisioneaz[]mpreun[cu Slavici din comitetul de conducere,]n toamna anului. Amândoi sunt acuza\i c[sunt ata=a\i ideilor "Junimii" din Ia=i.]n studiul s[u despre *Direc\ia nou*], Titu Maiorescu eviden\iaz[meritele de poet, "poet]n toat[puterea cuvântului", ale lui Eminescu, citându-l imediat dup[Alecsandri. Studiul se tip[re=te cu]ncepere din acest an]n *Convorbiri literare*.

Dintre numeroasele proiecte literare,]n acest an probabil ia o form[ini\ial[*Proletarul*, sub impresia lecturilor poetului despre evenimentele Comunei din Paris. Poemul va fi continuat =i des[vâr=it]n anii urm[tori.

Lucreaz[la poemul *Panorama de=ert[ciunilor*.

La 16 decembrie,]ntr-o scrisoare c[tre +erban, care se afla]n \ar[,]i scrie nec[jit c[duce o mare lips[de bani, având datoriile penru chirie, apoi "la birt, la cafeana,]n fine, pretutindena". Din această cauz[inten\ioneaz[s[se mute la alt[universitate,]n provincie.

- 1872 Anul probabil al]ntâlnirii lui cu Veronica Micle, la Viena. La 10 februarie,]ntr-o scrisoare c[tre p[rin\i, se plânge c[a fost bolnav, din care cauz[se afl[]ntr-o stare suflteasc[foarte rea, agravat[=i de =tirile triste primite de acas[. La 18 martie ajunge s[constate c["anul acesta e]ntr-adev[r un an nefast" din cauza boalei =i a lipsurilor de tot felul. La 8 aprilie solicit[bani pentru a se]nscrie]n semestrul al doilea. Se plânge =i de lipsa unui parde-siu.]n aceste]mprejuri]ri p[r[se=te Viena =i vine]n \ar[. La 1 septembrie particip[la o =edin[\ a "Junimii" din Ia=i, unde cite=te fragmente din *Pano-*

rama de-ert[ciunilor. *Egiptul* =i]nceputul *Evului de mijloc*, apoi nuvela *S[rmanul Dionis*. Prezen\a]n \ar[a poetului este confirmat[=i de o scrisoare pe care Eminescu o trimite din Boto=ani,]n august, lui Titu Maiorescu,]n care intervenea]n favoarea lui Toma Micheru, pentru un concert al acestuia. La 7 septembrie Eminescu cite=te]n =edin\a "Junimii" dou[poezii: *]nger =i Demon =i Floare albastr[*. Poezia *Egiptul* avea s[apar[la 1 octombrie]n *Convorbiri literare*, iar *]nger =i Demon =i Floare albastr[* la 1 aprilie anul urm[tor. *S[rmanul Dionis* se tip[re=te la 1 decembrie 1872 =i]n continuare la 1 ianuarie 1873.

Asigurat printr-o subven\ie lunar[de 10 galbeni, din partea "Junimii", Eminescu pleac[la Berlin. O scrisoare a lui +erban din 30 noiembrie d[am[nuntul c[poetul era plecat cu mai multe s[pt[mâni]nainte de acest[dat[.]nscrierea la Universitatea din Berlin s-a f[cut la 18 decembrie. De data aceasta Eminescu era]nmatriculat ca student ordinar, pe baza unui certificat de absolvire de la gimnaziul din Boto=ani. Cursurile la care se]nscrise, sau pe care =i le notase s[le urmeze, erau foarte variate: din domeniul filozofiei, istoriei, economiei =i dreptului.

1873 Promulcreaz[folclor:]ncepe primele versiuni la *C[lin =i Luceaf[rul*.

Pentru a=i putea asigura o existen\] modest[este nevoit s[accepte curând un post la consulatul român de la Berlin, aflat sub conducerea lui Teodor Rosetti, mai târziu a lui N. Kre\ulescu. Tensiunea dintre tat[=i fiu l-a determinat pe poet s[cear[exmatricularea =i eliberarea unui certificat doveditor c[pân[la data de 14 iulie a urmat dou[semestre. La 26 iulie i se elibera acest certificat. Rosetti i-a]nlesnit]ns[r[mânerea mai departe la Berlin, prin m[ririrea salariului, iar la 8 decembrie se re]nscrie la Universitate pentru semestrul de iarn[. N-a trecut nici un examen. La 21 septembrie Iorgu Eminovici, militar, se sinucide, dar moartea lui e declarat[abia la 2 noiembrie. Fusese]nmormântat la]pote=ti, f[r[autoriza\ie =i f[r[declara\ie de deces.

1874]ntre 17/29 ianuarie =i 7 mai are loc o bogat[coresponden\]ntre Maiorescu =i Eminescu,]n care i se propunea poetului s[=i ob\in[de urgen\ doctoratul]n filozofie pentru a fi numit profesor la Universitatea din Ia=i. Ministrul]nv[\[mântului]i trimite la Berlin suma de 100 galbeni pentru depunerea doctoratului.]n timpul verii i se d[sarcina de a cerceta oficial, pen-

tru statul român, documentele din Königsberg, dar printr-o scrisoare din 19 septembrie, adresată secretarului agenției diplomatice din Berlin, motivează de ce a abandonat această sarcină de ce a luat drumul către țară, urmând că în noiembrie să se întoarcă la Berlin pentru examene. La 1 septembrie era numit însă în postul de director al Bibliotecii Centrale din Iași. La 7 octombrie Maiorescu ia cunoștință prin Al. Lambrior că Eminescu nu poate pleca acasă curând în străinătate ca să facă doctoratul, fiind oprit de oarecare întâmplări grave în familia sa. Două surori se îmbolnăviseră de tifos la bătănie în Boemia, fratele +erban, care dăduse semne de alienație mintală, la 10 octombrie se interna în spital prin intervenția agenției române din Berlin. Poetul începuse să sufere de o aprindere a ncheieturii piciorului. La 28 noiembrie agenția din Berlin anunță moartea lui +erban.

Pe lângă sarcinile de la bibliotecă, Eminescu predă acum lecții de logică la Institutul academic în locul lui Xenopol. *Convorbirile literare* de la 1 decembrie îi publică *Imparatul și proletarul*. La 8 noiembrie promitea că va veni într-o joi la serata literară de la Veronica Micle, spre a citi o poezie cu subiect luat din folclor. Colaborează la *Lexiconul* lui Brockhaus. Toamna o petrece în tovarășia lui Slavici, găzduit la Samson Bodnărescu. Publică în *Convorbiri literare* din 1 noiembrie un articol asupra lui *Constantin Brâncușu*, reproducându-i multe poezii.

1875 în prima parte a anului pune ordine în bibliotecă și propune îmbogățirea ei cu manuscrise și cărți vechi românești. Într-un raport din 6 martie, adresat lui Maiorescu, ministrul învățământului, înaintează o listă bogată de tipărituri și manuscrise vechi pentru achiziționare. Începe traducerea din nemăște a unei gramatici paleoslave. La 15 iunie primește scrisoarea lui Maiorescu prin care îi se propune funcția de revizor =colar pentru districtele Iași și Vaslui. La 1 iulie este invitat să-și ia în primire noul post, iar la 2 iulie predă biblioteca lui D. Petrino, autorul broșurii criticate de Eminescu prin articolul său *O scriere critică*. Tot în această vreme este înlocuit și la =coală din cauza grevei declarate de elevii unor clase. La 10 august înaintează ministerului un raport asupra constatărilor făcute cu ocazia conferințelor cu învățătorii din județul Iași. Remarcă pe institutorul Creangă de la =coala nr. 2 din Păcurari, Iași. La 5 septembrie trimite un raport cu propuneri de reorganizare a =colilor din județul Vaslui. În *Convorbiri literare* din 1 februarie

publică poezia *Făt Frumos din tei*, iar la 1 aprilie publică tot acolo o scurtă dare de seamă asupra scrierii *Pseudo-cyeneticos* de Al. I. Odobescu.

La 14 martie, în cadrul prelegerilor publice ale "Junimii" rostește conferința pe care o tipărește în *Convorbiri literare* din 1 august sub titlul *Influența austriacă asupra românilor din principate*. La 26 mai, înaintează ministerului un raport elogios asupra unei cărți didactice alcătuită de I. Creangă și alții. Pe Creangă îl introduce la "Junimea". Schimbându-se guvernul, Eminescu este pus în disponibilitate prin decretul domnesc nr. 1013 din 3 iunie. Prin raportul său din 22 iunie către Ministerul învățământului, D. Petrino cere ca Eminescu, fost bibliotecar, să fie urmărit pentru obiecte "sustrase". Ministerul înaintează raportul Parchetului din Iași. Prin încheierea sa din 17 decembrie judecătorul de instrucție declară însă că "nu este loc de urmărire".

La 15 august se stinge din viață, la Ipotești, Raluca Eminovici.

Rămăsese slujbă, Eminescu primește postul de corector și redactor al publicațiilor neoficiale la ziarul local *Curierul de Iași*. Frecventează cu regularitate editurile "Junimii". De multe ori îl vizita pe Creangă în bojdeuca sa. *Convorbirile literare* îi publicau la 1 septembrie poeziile *Melancolie*, *Crăiasa din povești*, *Lacul* și *Dorința*, la 1 noiembrie *Călin*, iar la 1 decembrie *Strigoii*. *Curierul de Iași* avea numeroase rubrici redactate de Eminescu, fiecare semnătură. În această formă apare la 9 iunie schiul *La aniversară* și nuvela *Cezara* în numerele de la 6, 11, 13, 15 și 18 august. Face un drum la București, unde, prin Maiorescu, se împrietenește cu Mite Kremnitz. Veronica Micle rămâne idolul său.

- 1877 Continuă activitatea ziaristică la *Curierul de Iași*. În formă polemică ia apărarea manualului de logică al lui Maiorescu, sub titlul *Observații critice*, în *Curierul de Iași* din 12 august, și începe o dată recensiuinea logicii Maiorescu, în *Convorbiri literare* din 1 septembrie. Publică cronici teatrale în legătură cu spectacolele la care asistă. Vizitează în dese rânduri casa bătrânului Micle și participă la editurile "Junimii", dar se simte din ce în ce mai singur, fapt pe care îl comunică la 20 septembrie lui Slavici, iar la 12 octombrie precizează, către același, că Iași i-au devenit "nesuferiți". Fiind invitat să intre în redacția ziarului *Timpu*, Eminescu preferă să rămână în a doua jumătate a lunii octombrie și vine la București, unde se dedică gazetariei. Anul se scurge

f[r] ca poetul s[fi publicat m[car un vers. La 18 decembrie, totu=i, Negruzzi se entuziasma de seria de articole din *Timpul*, *Icoane vechi =i icoane nou[* "minunat scrise =i minunat cugetate". Eminescu]ns[nu avea bani nici pentru o fotografie cerut[de Negruzzi la Ia=i spre a-i pune chipul]n tabloul cu portretele junimi=tilor:

- 1878 Activitate ziaristic[intens[. Nu r[spunde scrisorilor primite de la Ia=i. Abia dac[particip[la =edin\ele s[pt[mânale de la Maiorescu =i de la Mite Kremnitz. Venirea lui Rossi]n Bucure=ti]i ocup[serile. Sub titlul *Reprezenta\iile Rossi* public[]n *Timpul* de la 28 ianuarie o scurt[cronic[teatral[. +i reprezenta\iile române=ti]l preocup[: la 6 octombrie public[un foileton cu titlul *Deschiderea stagiunii 1878—1879*. Dup[insisten\e numeroase, trimite lui Negruzzi patru poezii: *Povestea codrului*, *Povestea teiului*, *Singur[tate =i Departe sunt de tine...*, care se public[]n *Convorbiri literare* din 1 martie. La 16 aprilie public[]n *Timpul* un foileton, *Pa=tele*, care l-a impresionat pe Caragiale atât]ncât peste cincisprezece ani avea s[-l reproduc[]n *Moftul român* (1893). La 26 mai cite=te acas[la Maiorescu poezii, prezent fiind =i Alecsandri, s[rb[toritul de la Montpellier pentru *Ginta latin[*.]n iulie, sf[tuit de medic,]=i ia concediu de la ziar =i pleac[la Flore=ti-Dolj, la mo=ia lui Nicolae-Mandrea. Aici traduce, din]ns[rcinarea Ministerului Cultelor =i]nv[\[turilor Publice, tomul]ntâi al scrierii *Fragmente din istoria românilor* de Eudoxiu Hurmuzaki, ap[rut[de curând]n nem\e=te. La 13 iulie scrie din Flore=ti, adresând lui Caragiale =i Ronetti-Roman, colegi de redac\ie, o scrisoare plin[de umor =i de sarcasm.

Dup[]napoierea de la Flore=ti i s-a propus s[se mute la Maiorescu, dar poetul n-a primit. La 17 septembrie face o recenzie]n *Timpul* despre *Cuvente den b[trâni*, tomul I, de Hasdeu. Particip[,]ntre 11 =i 13 noiembrie, la a 15-a aniversare a "Junimii" la Ia=i, mergând]mpreun[cu Slavici =i Caragiale, to\i trei]n contul lui Maiorescu.

- 1879 Satisface din plin cererile repetate ale lui Negruzzi =i-i trimite la Ia=i poezii care se public[]n *Convorbiri literare*: *Pajul Cupidon...*, *O, r[mâi, Pe aceea=i ulicioar[...*, la 1 februarie, *De câte ori, iubito...*, *Rug[ciunea unui Dac=i Atât de fraged[...*, la 1 septembrie, *Afar[-i toamn[*, *Sunt ani la mijloc, Când]nsu=i glasul, Fream[t de codru, Revedere, Desp[r\ire =i Foaia ve=ted[*, la 1 octombrie. Cre=te pasiunea pentru Mite Kremnitz, c[reia]i pred[lec\ii de limba

român [=i-i ofer []n manuscris poezia *Atât de fraged* [... Faptul]l alarmează pe Maiorescu, după cum reiese dintr-o însemnare a criticului din ziua de 1 iunie: "*Grea epocă Eminescu*".

La 6 august moare +tefan Micle. Eminescu scrie Veronică [i. V [duva lui Micle vine la București =i-l roagă să interviev pentru urgentarea pensiei sale.]mpreună] fac planuri de c [s [torie nerealizabile. Se aprofundă din ce]n ce mai mult]n munca de gazetară.]n redacție are un rol preponderent, dar obositor.

1880]ntr-o scrisoare c [tre Henrieta se plânge c [are mult de lucru =i c [-i bolnavă trupe=te, dar mai mult suflete=te. Din partea familiei prime=te numai imputări,]n special adresate de tatăl său. N-are nici timp, nici dispoziție să-l feliciteze [car pe Matei, care-i trimisese invitație de nuntă. Se simte]mb [trănit =i ar vrea să moară. Nu =i vede capul de datorii.

Nu publică decât o poezie: *O, mamă* [..., care apare]n *Convorbiri literare* din 1 aprilie. Negruzzi]i scrie imputându-i c [nu-i mai trimite nici o colaborare. Renunță la c [s [toria proiectată cu Veronica Micle. Mite Kremnitz afirmă c [inima poetului s-a aprins de o nouă flacără. Maiorescu precizează c [e vorba de o doamnă Poenaru-Lecca, care-l inspiră, probabil,]n poeziile pe care nu le publică, dar le cite=te la]ntâlnirile literare săptămânale. Corespondența cu Veronica se poartă pe un ton iritat.

La 6 decembrie Veronica se plânge lui Hasdeu c [Maiorescu l-a determinat pe Eminescu să nu =i]nflăcăte de a o lua]n c [s [torie.

1881 Scrie la 18 martie, cerând iertare tatălui său, bolnav, c [nu poate veni să-l vadă. "Negustoria de gogoși de braoave"]l]vine străns de "dughean". Se plânge c [-i e "acru sufletul de cerneală =i de condei". Totodată]i scrie =i lui Negruzzi, spunând c [nu găsește un minut liber spre a răspunde la scrisorile primite.]l anunță c [prin Maiorescu i-a trimis *Scrisoarea III*, pe care a citit-o de mai multe ori la "Junimea" bucureșteană.]n seara de 28 martie Maiorescu o cite=te]n sânul "Junimii", la Iași. După publicarea *Scrisorii I*]n *Convorbiri literare* din 1 februarie, =i a *Scrisorii II* la 1 aprilie, se tipărește =i *Scrisoarea III* la 1 mai. Pentru caracterul ei antiliberal este reprodusă la 10 mai]n *Timpu*. Ciclul *Scrisorilor* se]nceie cu publicarea *Scrisorii IV** la 1 septembrie]n *Convorbiri literare*.

*]n *Convorbiri literare* titlatura *Scrisorilor* este următoarea: *Scrisoarea I*ntâi, *Scrisoarea a doua*, *Scrisoarea a treia*, *Scrisoarea a patra* (n. I. Crengu).

Absorbit de activitatea ziaristică, găsește totuși timp să revizuiască noulă *Cezara*, a cărei ultimă formă o încredințează lui Maiorescu, între filele unei broșuri care conținea balada lui Schiller *Mănușă*, tradusă în treisprezece limbi; în românește de Eminescu.

Lucrează la desvârșirea *Lucreaf/rului* și la diversele forme din *Mai am un singur dor*

în *Timpul* din 4 octombrie Eminescu publică o introducere la seria de *Palavre, anecdote, taclale* etc. ale lui E. Baican, iar în numărul de la 10 octombrie se ocupă, într-un articol de fond, de însemnătatea limbii vechi din cârțile bisericești. La 21 noiembrie, cu ocazia dezvelirii statuii lui Eliade, scrie un articol în care arată că Eliade este cel dintâi scriitor modern al românilor.

Raporturile epistolare cu Veronica devin încredite din cauza lui Caragiale, cu care Eminescu se împartășește la serbarea pomului de Crăciun de la Mite Kremnitz.

1882 La gazetă, Eminescu este flancat cu începere de la 1 ianuarie de un director și un comitet redacțional care urma să-i tempereze avântul său polemic. Reorganizarea redacției însă e inoperantă, fiindcă poetul continuă să scrie în stilul său propriu. La 28 martie semnează un "prim-București" ca recenzie la volumul întâi de nuvele publicat de I. Slavici.

Nu publică nici o poezie în tot timpul anului. În schimb citește în mai multe rânduri *Lucreaf/rul* în ediciunile "Junimii" de la Maiorescu. Mite Kremnitz îl traduce în nemăște. Este semnalat adeseori în casă la Maiorescu. În seara de 13 septembrie, în absența poetului, probabil, se citește "iarăși vecinica frumoasele poezii de Eminescu". În seara de 8 octombrie citește și corectează, împreună cu Maiorescu, *Lucreaf/rul*, pe care îl prezintă la "Junimea" de la 28 octombrie.

Împartășește cu Veronica, îi scrie și primește numeroase scrisori. Și comunică planurile pentru viața în comun la București. În câteva rânduri, Veronica a fost pentru scurt timp în București. Dar curând raporturile dintre ei se strică.

1883 În ianuarie Eminescu este internat pentru câțiva zile în spital. În lipsa lui se citește la Maiorescu, în două rânduri, *Lucreaf/rul* în limba germană, traducere făcută de Mite Kremnitz. Poezia, în românește, vede lumina tiparului în *Almanahul societății studențești "România jună"* din Viena apărut cu

meniuinea aprilie. Apariția *Almanahului* este anunțat[în *Timpul*, cu începere de la 14 mai până la 26 iunie.

În seara de 23 martie, la =edința “Junimii” de la Maiorescu este semnalat[prezența lui Iosif Vulcan. Probabil cu această[împrejurare Eminescu i-a cedat textul următoarelor poezii care au apărut în *Familia* în cursul lunilor viitoare: *S-a dus amorul...* (la 24 aprilie), *Când amintirile...* (la 15 mai), *Adio* (la 5 iunie), *Ce e amorul...* (la 17 iulie), *Pe lângă plopii f[r] so...* (la 28 august), *+i dac[...* (la 13 noiembrie). Pentru aceste poezii Eminescu a primit un mic onorar, singurul cu care a fost r[espl[tit] în toată activitatea sa literară[.

La 4 iunie *Timpul* anunț[plecarea la Iași a lui Eminescu, pentru a asista în calitate de corespondent al ziarului la serbarea dezvelirii statuii lui +tefan cel Mare. }=i reg[se=te vechii prieteni, I. Creang[=i Miron Pompiliu. Cu această[ocazie cite=te junimi=tilor din Iași, strân=i în casa lui Iacob Negruzzi, poezia *Doina*, care se tip[re=te apoi în *Convorbiri literare* din 1 iulie. La Bucure=ti, în ziua de 23 iunie, pe o c[ldur[în [bu=itoare, Eminescu d[semne de aliena=ie mental[. La 28 iunie boala izbucne=te din plin. }n aceea=i zi este internat în sanatoriul doctorului +u. La 12 august Maiorescu este vizitat de Gheorghe Eminovici =i de fratele poetului (locotenentul), care cer rela=ii asupra bolnavului. *Convorbirile literare* din luna august reproduc poezia *Luceaf[rul* din *Almanahul* de la Viena. La 20 octombrie Eminescu este trimis de prieteni la Viena =i internat în sanatoriul de la *Ober-Döbling*, fiind înso=it pe drum de Chibici. La contribu=țiile amicilor se adaug[suma de 2000 lei, rezultat[din vânzarea biletelor de intrare la Ateneu, unde Alecsandri a citit piesa *Fântâna Blanduziei* în ziua de 14 octombrie.

La 21 decembrie apare la *Socec* volumul cu poeziile lui Eminescu, având o scurt[prefa[semnat[de Titu Maiorescu, =i portretul autorului. Impresie puternic[. Pe lângă[cele publicate anterior de poet, volumul cuprinde =i 26 poezii inedite.

1884 La 8 ianuarie se stinge din via[, la Ipote=ti, Gheorghe Eminovici, tat[l poetului, iar la 7 martie }=i lua singur via[, prin impu=care, Neculai Eminovici (Nicu), tot la Ipote=ti.

În ziua de 1 ianuarie Eminescu este vizitat de Maiorescu =i de v[rul acestuia, C. Popazu, din Viena, care avea sarcina s[vad[cât mai des pe poet la

sanatoriu. La 12 ianuarie Eminescu scrie lui Chibici =i=i exprim[dorin\ a de a veni]n \ar[. La 4 februarie]i scrie lui Maiorescu, exprimându-i aceea=i dorin\]. D-rul Obersteiner propune la 10 februarie ca pacientul s[fac[o c[l]torie prin Italia. Maiorescu, r[spunzând la scrisoarea lui Eminescu, arat[bucuria tuturor pentru deplina lui]ns[n[to=ire =i-l anun\] c[Chibici va sosi la Viena, pentru ca]mpreun[s[fac[o excursie de pl[cere de 6 s[pt[mâni spre sudul Alpilor pân[la Vene\ia, Padua =i Floren\ a. Petre Carp, vizitând pe Eminescu la Döbling,]i face lui Maiorescu acelea=i propuneri.

]n ziua de 26 februarie Eminescu p[r[se=te sanatoriul =i,]nso\it de Chibici, face c[l]toria recomandat[prin Italia. Sose=te la Bucure=ti la 27 martie, primit la gar[de mai mul\i amici.]n ziua de 7 aprilie Eminescu pleac[la Ia=i cu acela=i]nso\itor. Contribu\iile pentru]ntre\inere continu[.

La 24 septembrie Eminescu e numit]n postul de subbibliotecar al Bibliotecii Centrale din Ia=i. Este prezent la banchetul anual al "Junimii", la 25 octombrie.]n noiembrie este bolnav =i internat]n spitalul Sf. Spiridon.

]n decembrie]l viziteaz[Vlahu\].

Convorbirile literare din lunile ianuarie =i februarie]i public[dou[zeci =i una din cele dou[zeci =i =ase poezii, publicate ca inedite]n volumul de la *Socec*.]n num[rul din luna februarie i se tip[re=te poezia *Diana*, necuprins[]n volum.]n *Familia* din 12 februarie apare poezia *Din noaptea...*, ultima din grupul celor date lui Iosif Vulcan]n prim[vara anului precedent.

1885 Apare la *Socec* edi\ia a doua a volumului de poezii, cu acela=i con\inut.

Convorbirile literare din iulie]i public[*Sara pe deal*. Eminescu continu[modesta slujb[la bibliotec[=i pred[lec\ii la =coala comercial[. Lipse=te]n lunile iulie =i august, urmând o cur[la Liman, lâng[Odesa, de unde scrie cerând bani pentru plata taxelor. La]nceputul lunii septembrie]nc[nu venise la Ia=i. I se d[de c[tre Editura *Socec* 500 lei]n contul volumului de poezii.

1886 Este men\inut]n serviciul bibliotecii, unde]ndepline=te roluri =terse: scrie =tatele de plat[, adresele pentru]naintarea lor, diverse circulare pentru restituirea c[r\ilor]mprumutate =i pentru convocarea comisiei bibliotecii. *Epoca ilustrat[* din 1 ianuarie public[*Dalila* (fragment).]n]ntregime poezia a ap[rut postum]n *Convorbiri literare* la 1 februarie 1890. *Albumul literar al*

societății studenților universitari “Unirea”, cu data de 15 martie, îi publică poezia *Nu mă înleghi*, iar *Convorbirile literare* din decembrie poezia *La steaua*.

România liberă din 2 martie informează despre o conferință publică a lui Vlahu asupra lui Eminescu, lăudând poeziile și criticând aspru pe cei care au avut alte păreri asupra lor. Auditor numeros și entuziașt.

În timpul verii Eminescu devine din nou alienat. La 9 noiembrie este înlocuit în postul de la bibliotecă și, în urma unui consult medical, este transportat la ospiciul de la Mânăstirea Neamului.

- 1887 Primăvara, Eminescu pleacă la Botoșani, la sora sa Henrieta, și este internat în spitalul local Sf. Spiridon. În timpul acesta se organizează în Iași comitete de ajutorare, care lansează liste de subscripție publică pentru întreținerea și îngrijirea poetului. La 13 iulie merge la Iași pentru un consult de medici. Aceștia recomandă trimiterea pacientului la Viena și Hall, unde și pleacă în ziua de 15 iulie, însoțit fiind de doctorandul Grigore Focșa. De la Hall se întoarce la Botoșani, unde stă sub îngrijirea doctorului Isac și a sorei sale Henrieta, cu începere de la 1 septembrie. În decembrie trupa de teatru a fraților Vlădicescu, cunoscuți poetului, dă la Botoșani un spectacol în beneficiul bolnavului.

Convorbirile literare din 1 februarie îi publică poezia *De ce nu-mi vii*, iar numărul din 1 iulie *Kamadeva*.

- 1888 Eminescu are dorința de a-și termina unele lucrări pe care și-a amintit că le-a lăsat în manuscris. Pomenește Henrietei de gramatica limbii sanscrite, rămasă în manuscris la Biblioteca Centrală din Iași. Prin scrisoare recomandă îi cere lui Maiorescu să-i trimită biblioteca și manuscrisele rămase la București. Criticul însă nu dă nici un răspuns acestei scrisori.

Iacob Negruzzi depune pe biroul Camerei deputaților o petiție din partea unui număr de cetățeni din toate părțile țării, pentru un proiect de lege prin care să se acorde poetului, de către stat, o pensie viageră. Propunerea este susținută și de M. Kogălniceanu. Camera votează un ajutor lunar de 250 lei. Abia la 23 noiembrie proiectul de lege trece la Senat, unde este susținut de N. Gane ca raportor. Legea se va vota abia în aprilie anul următor. Veronica Micle vine la Botoșani și determină pe Eminescu să se mute defini-

tiv la Bucure=ti, unde =i pleac[pe data de 15 aprilie. Aici are un modest]nceput de activitate literar[. Cite=te]ntr-un mic cerc de prieteni *Laïs*, care se dovede=te a fi traducerea piesei *Le joueur de flûte* de Emile Augier. Tip[re=te]n *România liber[* din 13 noiembrie *Iconarii dlui Beldiman* =i la 20 noiembrie *Jar iconarii*.]n decembrie particip[la apari\ia revistei *Fântâna Blanduziei*, unde scrie articole la 4 =i 11 decembrie, semnând cu ini\iale.]n num[rul din 25 decembrie al revistei se anun\l apari\ia volumului de poezii, edi\ia a treia, cu un adaos de trei poezii fa\ de edi\iile precedente: *La steaua*, *De ce nu-mi vii* =i *Kamadeva*.

1889 La 3 februarie Eminescu este internat la spitalul M[rcu\ a din Bucure=ti =i apoi este transportat la sanatoriul Caritas. La 13 aprilie se instituie o curatel[pentru asisten\ a judiciar[a bolnavului.]n noaptea de 15 iunie, la ora 3, poetul moare]n sanatoriul doctorului +u\ u din strada Plantelor, Bucure=ti. Ziarul *Românul* din 16 iunie anun\l la =tiri: *Eminescu nu mai este*.]nmormântarea are loc]n ziua de 17 iunie. Corpul defunctului este depus]n groap[la umbra unui tei din cimitirul Bellu.

]n octombrie se d[la tipar edi\ia a patra a volumului de poezii de la Socec, cu un studiu al lui Maiorescu, intitulat: *Poetul Eminescu*.

La 14 octombrie moare la Boto=ani Henrieta Eminovici, sora care-l]ngrijise pe Eminescu]n ultimii s[i ani de via\l. Veronica Micle]ncetase din via\l]nc[de la 3 august]n chilia unor maici de la Mân[stirea V[ratec.

Tot]n acest an moare =i I. Creang[.

1989 Centenarul mor\ii lui M. Eminescu.*

ION CRE|U

* Nota redac\iei.